

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ ٨٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

﴿١﴾

ای رسول! یاد آور، آن زمان که شکافد از درونش آسمان
وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ

﴿٢﴾

هم زمانی که کواکب تک‌به‌تک سرنگون گردند از اوج فلک
وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

﴿٣﴾

وان زمان که آب دریاها روان از مهار خارج بگشته هر مکان
وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

﴿٤﴾

آن زمان که مردگان آیند حضور جملگی خارج شوند از خاکِ گور
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

اندر آن روز، نیک بدانند حاضران
چه فرستادند کلاً بهر خویش
اول و آخر، ز کار و فعلشان
حاصل نیات و هم اعمال پیش
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

ای بشر! سوی خدایت، آن غفور
از چه رو داری چنین کبر و غرور؟
الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ

آن کسی که آفریدت از عدم
معتدل آراست بی هیچ کم
فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

گر که شکل دیگری می خواست او
وجه دیگر آدمی داشت، زیر و رو
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ

پس نباشد مطلب حق، این چنین
که به تکذیب آورید آیات دین
وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

بر شما گشته مراقب برگمار کار و احوالاتان آرند شمار
كَرَامًا كَاتِبِينَ

﴿۱۱﴾

آن بزرگان که نویسند بی‌امان در شب و روز نامه‌ی اعمالتان
يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

﴿۱۲﴾

عالمند بر راز و رمز سینه‌ها جمله‌ی اعمال و هم اندیشه‌ها
إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

﴿۱۳﴾

جمع نیکان در بهشتِ پرنعیم می‌رسند از امر رحمان و رحیم
وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

﴿۱۴﴾

جمع بدکاران، اندر دوزخند بس معذب در عذابِ دائمند
يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

﴿۱۵﴾

روز رستاخیز از بهر جزا در جهنّم جملگی دارند سرا
وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

﴿۱۶﴾

هم نگردند غائب از بهر عذاب دور نیفتند هرگز از این سان عِقاب
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

﴿۱۷﴾

تو نداری درکی از آن یومِ دین که بیاید رستخیز و قتش یقین
ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

﴿۱۸﴾

پس چگونه درک آری بر جزا؟ آن قیامت که کند برپا خدا
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

﴿۱۹﴾

اندر آن روز کس ندارد قدرتی که دهد بر فرد دیگر همتی
حکم مطلق، محض ذاتِ کبریا اندر آن محشر به هنگام جزا